

Negyvennégyen tettünk eleget a Rákóczi Szövetség meghívásának január 21-22-én, amikor Budapestre utaztunk ünnepelni és emlékezni.

A Hősök-tere közelében kaptunk szállást, és ebéd után a Magyar Zene Házába vettük az irányt, ahol csak ámultunk és bámultunk a sok jó ötleten, amit a tervezők és építők megvalósítottak. A legfontosabb szempont, amely a tervezőket ösztönözte az interaktivitás volt, amely igencsak mozgósította a diákokat ottjártunkkor a népzeneről a klasszikuson át egészen a modern elektronikus zene világáig.

Vacsora után sem unatkoztunk, ugyanis dr. Vass Vilmos oktatáskutató varázsolta el a hallgatóságot, amikor nagyon kreatívan a kreativitásról tartott előadást, amiben megint csak a diákok voltak a főszereplők.

Az estét a Rákóczi Szövetség programjainak ismertetésével zárta, amely sok fiatalot ösztönzött arra, hogy programterveket szövögessen az idei évre. A nap ismerkedéssel, beszélgetéssel zárult.

Vasárnap reggeli után a Fasori református templomba mentünk istentiszteletre, ahol Somogyi Péter tiszteletes úr az Ézsaiás 30, 15-16 alapján megerősítette bennünk a reményt: még vár az Úr!

Istentisztelet után ebédeltünk, majd az Országház felé indultunk, ahol kis várakozás és ellenőrzés után bemutatták nekünk az Országházat. Ezt követően részt vettünk az ünnepi főpróbán, ahol Vidnyánszky Attila igazgató vezényletével a nemzet kiváló színészeivel és a Honvéd Férfikar tagjaival együtt szavaltuk a Himnuszt és visszhangoztuk Kölcsey szavait.

Délután 4 órakor kezdődött az Országház felsőházi termében az ünnepi műsor, amelynek fő vendége Novák Katalin köztársasági elnökhelyettes volt, aki diákok kíséretében vonult be a terembe, és diákok között ülve nézte végig a műsort. Köztük voltak bocskai viseletben iskolánk diákja is.

Felemelő érzés volt ott lenni kétszáz évvel a Himnusz befejezése után az Országházban, együtt ünnepelni, emlékezni diákjainkkal. Jó volt hallani diákjainktól azt, hogy mennyire megérintette őket a pillanat. „Kivert a víz, tanár úr, a műsor alatt ott ülve az Országházban elnökhelyettes mellett a Himnuszt szavalva” - mondta Szabó Bulcsú, miután kijöttünk a teremből. Látszott rajta, hogy történelmi pillanat volt az ő életében is, amit átélt.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy ott lehettünk a kétszáz meghívott résztvevő között. Köszönjük a Rákóczi Szövetségnek a lehetőséget és azt, hogy számítottak ránk ezen a neves eseményen is.

(Katona Péter, a csoportot vezető tanár)